

De hidres i pactes

JOSÉ LUIS TORRES

Ara farà vint anys que un pacte PP (Sanés) i CiU (Pàramo) va donar l'alcaldia rosinca al candidat popular. (Eren potser temps de pau i d'assossec amb una Catalunya capdavantera sense problemes d'Estatuts, de balances fiscals, d'espolis, de concerts econòmics... Volen dir que en lloc de ser aquestes discrepàncies les generadores de la crisi específica catalana, no és aquesta mateixa crisi la que ha generat aquelles controvèrsies com a via equivocada de solució?).

I ara farà un parell d'anys ?menys que Sanés, respectant escrupolosament el pacte al qual havien arribat, va dimitir per fer alcalde a Carles Pàramo durant la resta de "legislatura" municipal.

Llengües de doble tall, perquè malgrat la seva integració ?lingüística ("trobo exemplar l'actitud del regidor rosinc... (PP), andalús de naixement, que en matèria lingüística ha fet un gran esforç d'integració" acabava d'escriure un periodista comarcal), a l'hora de la veritat política això no era ni més ni menys que una careta darrere la qual s'amagaven les polítiques anti-convergens i antinacionalistes més radicals, no només vidal-quadrastes sinó també gironines del moment; veus hi va haver al PP que s'hi oposaren i que, en no aconseguir-ho no van deixar de manipular i sembrar zitzània fins que Sanés decidí abandonar el partit amenaçat (al PPCAT sempre han manejat molt bé les d'Albacete) amb un expedient disciplinari d'expulsió.

A les següents eleccions, i durant dotze anys, Carles Pàramo repetiria com a alcalde de Roses, fins i tot amb majories absolutes.

Ara, vint anys més tard, ("sentir que es un soplo la vida, que veinte años no es nada...", cantava Gardel), sembla ser que entre tots plegats s'ha tornat a recuperar un cert grau de racionalitat i un nou pacte CiU-PP és possible, com a l'Empordà d'abans de les controvèrsies els havíem sabut formalitzar sense Aznares ni Majestics.

Jo no conec ni els candidats electes del PPR, ni els membres de la seva junta i, per tant no sé si encara romanen a la seva estructura algunes d'aquelles hidres que, igual que a Figueres, amb el seu alè verinós van impossibilitar que la tasca de govern popular a les capitals de la comarca i de la badia aparegués com un èxit sense solució de continuïtat.

Tampoc el moment general no és el mateix, amb un PPCAT necessitat d'escapar-se de l'ofegament al que l'equivocat notari i l'antidemocràtic cinturó sanitari del tripartit l'havien sotmès.

Però, de vegades, i en el PPCAT no seria la primera, els enemics més perillosos són aquells contra els que no t'havies guardat: els de dintre. Així que vagin amb compte els edils rosincs no sigui que, a la curta o a la llarga, passin a engrossir la llarga llista de víctimes dels rampells bipolars populars.

De totes maneres, si algun cap li queda a alguna hidra popular empordanesa, sàpiguen que, pel bé de tots, estic disposat a ajudar-los a fer d'Heracles.

PD (Li vaig prometre a na Carme Mínguez, presidenta de la CONFVC a Figueres, que esmenaria l'error de no haver-los citat com a coorganitzadors del segon debat electoral figuerenc. Fet).

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/06/15/hidres-pactes/494778.html?utm_source=rss